

Zondag 7 mei 2017

De eredienst

Verhaal

Een huis voor God

Er vaart een bootje over de rivier, een roeibootje. Er zitten vier mensen in: vader, moeder, Timna en Micha. Vader roeit en als hij moe is, neemt moeder het over. De kinderen genieten. Als je midden op de rivier vaart, kijk je heel anders tegen de wereld aan dan wanneer je aan de kant loopt.

Na een tijdje komen ze bij een eilandje, midden in de rivier. Daar gaan ze aan land. Timna en Micha gaan direct het eilandje verkennen. Opgewonden komen ze terug.

'Aan de andere kant is een heel oud gebouw,' vertellen ze, 'het is helemaal ingestort.'

Ze gaan alle vier kijken. 'Het lijkt wel een tempel,' zegt moeder,' maar nu is het een grote puinhoop.' De kinderen klauteren over de grote stenen. Dan schiet Micha opeens wat te binnen. 'Koning Salomo heeft toch ook een tempel gebouwd, het eerste huis voor God,' zegt hij. 'Was die net zo groot als deze tempel?'

'O nee,' zegt vader. 'Zijn tempel was veel groter. Die was nog groter dan dit hele eilandje. Ik zal dat oude verhaal nog eens vertellen.' Ze gaan allemaal zitten en vader begint.

'Nu ik het land heb ingericht,' zei koning Salomo, 'nu wil ik nog iets anders doen. Iets wat eigenlijk het allerbelangrijkste is.' Hij keek de bouwmeesters aan. 'Wij hebben allemaal een huis,' ging hij verder, 'een plek waar wij thuishoeren. Ik wil nu ook een huis voor God bouwen.' De bouwmeesters sprongen op. Zo waren ze onder de indruk.

'Een plek voor God?' zei er een. 'Dat moet het mooiste van het mooiste worden.'

'Zo denk ik er ook over,' zei Salomo. Hij vouwde een stuk papier open. 'Kijk,' zei hij, 'ik heb een plan gemaakt hoe de tempel er ongeveer uit moet zien. Natuurlijk kunnen jullie dat beter tekenen en uitrekenen dan ik, maar ik wil dat op deze plaats een uitbouw komt en hier een trap en daar een zaal en daar....' Zo legde Salomo uit wat hij gedacht had.

De bouwmeesters luisterden en knikten. En ze maakten aantekeningen. 'Het zal veel gaan kosten,' zeiden ze tenslotte. 'Natuurlijk!' antwoordde koning Salomo. 'Maar het gaat goed met ons land en er wonen hier veel rijke kooplieden. uit alle provincies zullen de mensen geld komen brengen. Want het gaat tenslotte om het huis van God. Jeruzalem wordt een hoofdstad waar iedereen trots op kan zijn. Zo zal het gebeuren.'

Salomo besprak met de bouwmeesters hoe ze alles moesten organiseren. De beste stenen zouden gebruikt worden, het mooiste hout, kosten noch moeite werden gespaard. Het werd een werk van jaren. Inkopers werden eropuit gestuurd om in het buitenland het beste en het mooiste materiaal te bestellen en mee te nemen. En toen ging de bouw beginnen.

Na zeven jaar was het huis voor God klaar. Er werd een groot feest gevierd toen die splinternieuwe tempel werd ingewijd. De mensen kwamen uit het hele land om een kijkje te nemen. In een grote optocht werd de kist van het verbond naar de tempel gebracht. Hij werd door de priesters gedragen. De mensen die aan de kant stonden juichten en ze zeiden tegen elkaar: 'Nu pas telt ons land mee tussen al die andere landen. We hebben een belangrijke koning, we hebben een hoofdstad en we hebben een tempel.' Toen werd de kist van het verbond de tempel binnengebracht. Daar kreeg hij

een ereplaats in de achterzaal: het heilige der heiligen. Dat is de plek waar alleen de hogepriesters mogen komen en dan nog alleen maar een paar keer per jaar.

Koning Salomo liep naar het altaar en hij bad: 'God, u heeft zelf gezegd dat u bij ons wilt wonen, bij uw volk. Maar wij weten dat u zo groot en machtig bent, dat geen enkel huis op aarde groot en mooi genoeg voor u is. Toch vragen wij aan u: Wilt u luisteren als wij met u praten? Wilt u zo laten zien dat u onze God bent. Amen.' En alle mensen die erbij stonden, zeiden: 'Amen.'

Diezelfde avond had Salomo een droom. In die droom hoorde hij de stem van God. 'Ik heb gehoord wat je gevraagd hebt, Salomo.

Je hebt gelijk: ik pas in geen enkel huis. Maar toch zal ik hier te vinden zijn, het huis dat jij voor mij gebouwd hebt. Ik zal er zijn met mijn ogen en met mijn hart. Om te zien en te merken hoe het met mijn volk gaat. Maar, Salomo, denk erom dat jij een goede koning blijft. Een koning heeft ook wetten en regels waar hij zich aan moet houden.'

Toen werd koning Salomo wakker. 'Eh, ja,' mompelde hij, Ja natuurlijk.'

Hij stond op en liep naar het open venster. In het licht van de maan zag hij de muren van de tempel. Salomo was zielsgelukkig. Hij glimlachte.

'God heeft ja gezegd,' fluisterde hij, 'ook al is de tempel door mensen bedacht en gemaakt, toch is dit een huis voor God. Nu weet ik het zeker.'

Het verhaal is uit. Ze zijn er even stil van. Dan zegt Micha: 'Ik zou die tempel van koning Salomo best eens een keertje willen zien.'

'Ja, ik ook,' zegt Timna.

'Misschien gebeurt dat nog wel eens een keer,' zegt vader. En dan gaan ze picknicken midden op het kleine eiland.

Verwerking

Teken in het kerkgebouw alle voorwerpen die je in de kerk hebt zien staan.

